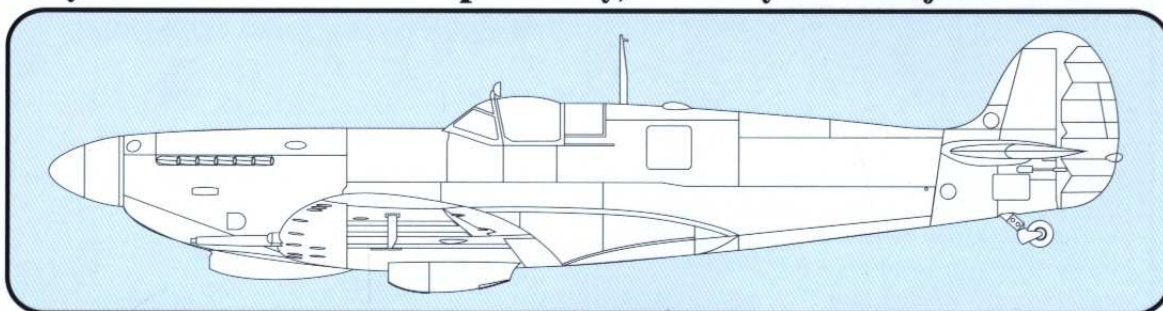

Supermarine Spitfire Mk.IXC

Polytechnická stavebnice pro školy, kroužky a začínající modeláře.

Historie

V roce 1935 britské ministerstvo letectví objednalo ve firmě Supermarine specifikaci F.37/34 první celokovové stíhací letadlo pro potřeby RAF. Prototyp Supermarine Type 300 byl dokončen 18. února 1936, konstruktérem byl opět Reginald J. Mitchell. Prototyp se sériovým číslem K5054 poprvé vzletl 5. března 1936 (někdy se udává i 6. březen) poháněný motorem Rolls-Royce Merlin C a dvoulistou dřevěnou vrtulí. Mimo celokovové konstrukce měl krytou kabinu a zatahovací podvozek. Po menších úpravách prototypu byla v červnu 1936 objednána první série 10 kusů pod názvem Spitfire. Technologická náročnost typu (zejména výroby moderního eliptického křídla) způsobila opoždění náběhu výroby a první stroje přišly k jednotkám, počínaje 19. perutí, až koncem roku 1938.

Původní výrobní série měla dvoulisté dřevěné vrtule, ale od 78. vyrobeného kusu byly Spitfiry opatřovány za letu stavitelnou kovovou třilistou vrtulí de Havilland. Od šedesátého vyrobeného stroje bylo křídlo vybaveno systémem vyhřívání výzbroje, která předtím ve větších výškách trpěla podchlazením a od ledna 1939 byly Spitfiry vybavovány překrytem kabiny s odsouvatelnou prostřední částí vypouklého tvaru namísto původní přímé. Tyto a další změny a úpravy byly postupně aplikovány i u dříve vyrobených kusů.

Celkem vzniklo 24 verzí s mnoha subvariantami lišícími se motory, výzbrojí či výstrojí. Výzbroj se zpočátku u prvních verzí sestávala výhradně z kulometů. Verze Mk.IA nesla osm kulometů Browning ráže 7,7 mm vestavěných do křídla. Protože se brzy ukázalo, že kulometry mají relativně malou účinnost, dostaly Spitfiry výzbroj 20mm kanónů British-Hispano. Po testech na několika strojích Mk.I bylo vyrobeno 170 kusů verze Spitfire Mk.IIB, vyzbrojené dvěma 20mm kanóny British-Hispano a čtyřmi 7,7mm kulometry. Ve velkém měřítku byly kanóny nesla většina produkce, byl takto vyzbrojen až Spitfire Mk.VB a Mk.VC (začal se vyrábět v létě roku 1941). Tyto byly poháněny motory Rolls-Royce Merlin 45, 46, 50 nebo Merlin 55. V největším počtu však byly vyráběny verze Mk.IX a Mk.XVI (Mk.XVI, až na motor vyráběný v licenci u americké automobilky Packard, byl identický s Mk.IX). Takže od verze Mk.V mimo detailů a zesílené konstrukce draku lišila hlavně motorem Rolls-Royce Merlin 61 a později 63, 66 či 70 (LF Mk.XVI poháněl motor Packard Merlin 266) a čtyřlístou vrtulí. Do služby byla nasazena v červenci 1942, měla být jen dočasným řešením nadřazenosti německých Fw 190A nad tehdejšími stíhacími stroji RAF. Ihned se osvědčila a v její výrobě se pokračovalo. Přibyla také výzbrojná varianta E, u které byla oproti variantě C nahrazena čtveřice kulometů ráže 7,7 mm dvěma kulometry Browning ráže 12,7 mm. Stroje posledních sérií Mk.IX a Mk.XVI dostaly kapkovitý překryt kabiny (podobně jako měly stroje Typhoon, Tempest či P-51D Mustang), zlepšující výhled pilota do zadní polosféry. V roce 1944 také byla nasazena nejlepší verze která se ještě zúčastnila bojů za II. světové války, Spitfire Mk.XIV, poháněná motorem Rolls-Royce Griffon. Bylo postavených více než 20 300 kusů všech verzí a Spitfire zůstala ve službě až do padesátých let 20. století. Stroje byly vyráběny v továrnách v Castle Bromwich nedaleko Birminghamu a v Southamptonu.

Symbols

Vyvrtat

Vtefinové lepidlo

Odstranit

Zbrousit

Vyrobit

Volba

Ohnout

Tmel

Barva	Agama - A Humbrol - H	Barva	Agama - A Humbrol - H
A Černá	A07 H33	G Hliníkový nátěr	A46 H56
B Bílá	A01 H34	H Stříbrná	A08 H11
C Interior Green	AB10 H76	I Červenohnědá	A12 H100
D Barva hlavní	A32 H53	J Červená	A04 H60
E Brown	A41 H186	K Barva pneumatik	A36 H85
F Žlutá	AN20 H24	L Rez	AN22 H113

Výkresy:

SAM Modellers Datafile

Podklady

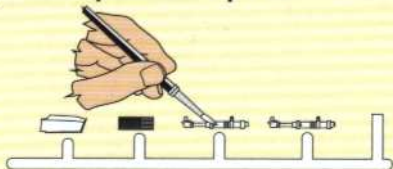
Czechs and Slovaks in RAF
On Target Profiles - Spitfire Mk. I - Mk. VI
Combat Colours Spitfire Mk. I - Mk. XVI
Osprey Aircraft of the Aces
personal files/osobní sbírky
internet

Stavební postup krok za krokem

Před započatím stavby si prostudujte stavební postup a seznamte se s číslováním dílů modelu .

1. Nářadí které budeme při stavbě potřebovat: ostrý nožik nebo skalpel, nůžky na nehty, brousek (pilníček) na nehty hrubý a jemný případně smirkový papír, pinzetu, štěteček č.0 pro malování drobných dílů a č.2 -4 pro malování celého modelu, lepidlo, barvy a ředidlo na plastické modely (k dostání v modelářských prodejnách např. MPM-prodejný , Pecka-modelář ad.), malou lepicí pásku a malou misku na vodu.

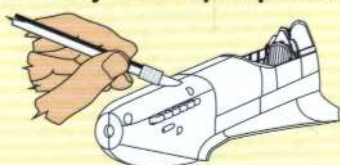
2. Drobné díly nabarvte ještě v rámečku a vyšpíchněte k použití až po zaschnutí barvy.

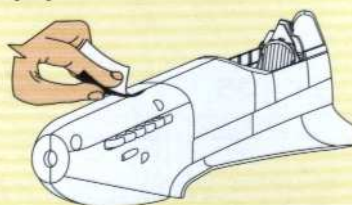
3. Lepidlo opatrně naneste štětečkem nebo párátkem jen na styčné plochy lepených částí, dostane-li se mimo, povrch lepidlo poleptá.

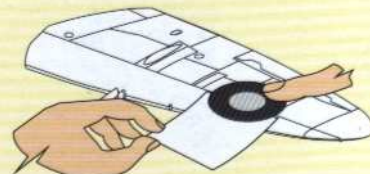
4. Části z rámečku oddělujte nožem nebo nůžkami, vtoky a případné otřezy odstraňte pilníčkem. Malé části lepte na místo pomocí pinzety. Velké díly pro schnutí stiskněte a zajistěte lepicí páskou .

5. Velké lepené spoje začistěte skalpelem nebo smirkovým papírem.

6. Jednotlivé obtisky y obstrihněte nůžkami a namočte na někov zteřin do teplé vody. Vyjměte a položte tiskem nahoru na hladkou desku (plochu). Jakmile jde obtiskem posouvat, přiložte na potřebné místo obtisk opatrně přidrže a podkladový papír zpod obtisku vytáhněte. Opakně uhladte hadříkem nebo jemnou houbičkou.

Pracujte pečlivě, nespěchejte, dokonalý vzhled modelu záleží jen na Vás.

Plastikové díly

